

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 354/2025-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a maloletého [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], obaja [REDAKOVANÉ], zastúpených URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava II (pôvodne Okresného súdu Bratislava V) v konaní sp. zn. 59P/130/2018 a postupu Krajského súdu v Trnave v konaní sp. zn. 12CoP/39/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 9. júna 2025 domáhajú vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práv na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote a na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom všeobecných súdov v konaniach označených v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ sa domáha aj vyslovenia porušenia práv podľa čl. 41 ústavy, čl. 3 ods. 1 až 3, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 19 a čl. 27 ods. 1 až 3 Dohovoru Organizácie spojených národov o právach dieťaťa (ďalej len „dohovor OSN“) a čl. 24 charty postupom súdov v označených konaniach. Sťažovatelia navrhujú priznať im finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovateľka podala 4. apríla 2018 na Okresnom súde Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) návrh na rozvod manželstva a na úpravu výkonu rodičovských práv k maloletému sťažovateľovi na čas po rozvode, resp. návrh na schválenie rodičovskej dohody. V júni 2018 doplnila svoj návrh v časti výšky výživného a zároveň navrhla vydanie neodkladného opatrenia a zabezpečovacieho opatrenia. Tieto návrhy boli uzneseniami okresného súdu zo 14. júna 2018 vylúčené na samostatné konanie. Okresný súd uznesením sp. zn. 59P/18/2019 z 28. februára 2019 na návrh otca nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne (do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej) upravil styk otca s maloletým. Neodkladné opatrenie bolo v máji 2019 potvrdené odvolacím súdom. Uznesením okresného súdu sp. zn. 2Em/1/2019 z 23. augusta 2019 bol nariadený výkon tohto rozhodnutia.

3. Okresný súd rozhodol o návrhu sťažovateľky rozsudkom zo 16. decembra 2020, ktorým manželstvo sťažovateľky rozviedol (výrok I), maloletého sťažovateľa zveril do starostlivosti matky (výrok II), rozhodol, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok sú oprávnení obaja rodičia (výrok III), otca zaviazal prispievať na výživu maloletého (výrok IV) a upravil styk otca s maloletým (výrok V). Proti meritórnemu rozsudku súdu matka i otec podali vo februári 2021 odvolania. V podaní doručenom súdu v máji 2024 sťažovateľka uviedla, že pôvodný znalecký posudok bol vyhotovený nepríslušným znalcom. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom sp. zn. 12CoP/39/2023 z 25. marca 2025 potvrdil rozsudok okresného súdu vo výrokoch II a III a zmenil vo výrokoch IV a V. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Podľa údajov z centrálného informačného systému súdov (z registra doložiek právoplatnosti, pozn.) rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 10. mája 2025.

III.

Argumentácia sťažovateľov

4. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti namietajú, že konanie na prvoinštančnom súde trvalo vyše 2 rokov a 8 mesiacov a konanie pred odvolacím súdom trvá viac ako 4 roky. Namietané konanie patrí do bežnej rozhodovacej praxe súdov a nevyznačuje sa právnou či faktickou zložitou. K priedňhom v namietanom konaní došlo výlučne v dôsledku neefektívneho, nesústreďeného a neúčelného postupu porušovateľov. Krajský súd opakovane odročoval pojednávania. Okresný súd určil v konaní nepríslušného znalca, čo tiež poukazuje na jeho nesústreďený postup v konaní. Porušovatelia nekonajú a nepostupujú tak, ako si charakter namietaného konania vyžaduje, a svojou nesústreďenou a neefektívnou činnosťou prispievajú k stavu právnej neistoty, v ktorej sa do dnešného dňa sťažovatelia nachádzajú. Namietané súdne konanie patrí medzi konania, ktoré majú byť vedené s výnimočnou rýchlosťou. Sťažovateľom bol v namietanom konaní dlhodobo odopieraný prístup k spravodlivosti a možnosti ukončiť stav právnej neistoty.

IV. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už v sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred jej podaním (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu týchto práv nečinnosťou tohto súdu v čase doručenia sťažnosti nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

6. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

7. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o takej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 38 ods. 2 listiny (m. m. I. ÚS 6/03). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

8. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že napadnuté konanie o návrhu sťažovateľky vedené mestským súdom (predtým okresným súdom) a následne odvolacím súdom bolo skončené rozsudkom krajského súdu sp. zn. 12CoP/39/2023 z 25. marca 2025, ktorý nadobudol právoplatnosť 10. mája 2025. Podľa oboch meritórnych právoplatných rozsudkov nemá žiaden z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania, preto neprichádza do úvahy ani pokračujúce konanie o výške náhrady trov konania.

9. Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že v čase podania ústavnej sťažnosti k namietanému porušovaniu označených práv postupom označených súdov v napadnutom konaní už nemohlo dochádzať, preto ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

10. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti bolo bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších návrhoch sťažovateľov, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2025

Robert Šorl
predseda senátu